

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.139/2025/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró képviselő: dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közzszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott ítélet:	Budapest Környéki Törvényszék 24.K.700.684/2024/9. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2021. július 1. napjától 2023. január 31.-ig (a továbbiakban: peresített időszak) a helység1i Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot; működési körzete (település1 és település2 települések) a rendőrkapitányságon kialakított helység2 Körzeti Megbízotti Csoport működési körzetének része volt. A körzeti megbízotti beosztásához nem tartozóan rendszeresen végzett a körzeti megbízotti működési körzetén és a csoport működési körzetén kívül járőri, járőrvezetői, járőrparancsnoki és egyéb (TIK küldések, átkísérések, elővezetések, rendezvénybiztosítás stb.) szolgálati feladatokat, melyek ellátásáért megbízási díj megfizetését kérte. Az ennek érdekében előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője az határozatszám1 számú határozatával megalapozatlanság miatt elutasította.

A felperes keresete

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2021. július 1-től 2023. január 31. napjáig terjedő időszakra bruttó 550.763 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjait, valamint (5) bekezdését jelölte meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[3] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek bruttó 550.763 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj igény tekintetében rögzítette, hogy a belügyminiszter irányítása alatt álló, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. számú melléklete külön beosztásként nevesíti a körzeti megbízott és a járőr beosztást, amely más-más munkakört, és ahhoz rendelt más-más feladatkört és felelősséget jelent. A körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) egyes pontjaiban (2., 3., 15., 20., 21., 22., 24., 25., 37.pontok), valamint a járőrszabályzat 4., 5., 10., 60. és 61. pontjaiban fogalt rendelkezésekből egyértelműen levezethető, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása egymástól elválik; a KMB Szabályzat részletesen és kógens módon határozza meg a körzeti megbízott feladatait. A KMB Szabályzat 15. pontjával összefüggésben utalt arra, hogy a körzeti megbízotti csoport létrehozása nem eredményezheti a körzeti megbízott eredeti működési körzetének a megváltoztatását, annak alperes által állított kibővülését. A KMB Szabályzat 21. pontja határozza meg azon esetköröket, amelyek szerint lehet a körzeti megbízottat a működési körzetéből elvonni, de ezen feltételek fennállása esetén is arra csak eseti jelleggel kerülhet sor. Az alperes nem igazolta a perben,

hogy a felperes által megjelölt szolgálatok ellátása megfelelt a szabályzat 21. pontjában foglalt feltételeknek, így azok ellátása többletfeladatnak minősült, figyelemmel arra, hogy a járőrszolgálati (és egyéb) feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Hangsúlyozta, a TIK küldéseknek is csak egy része felelt meg a KMB Szabályzat 21/d. pontjában írt feltételeknek. A körzeti megbízotti szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, a hivatásos állomány tagjának ehhez kell igazodni a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdésére való alperesi hivatkozás sem foghatott helyt, miután a szolgálati viszonyból fakadó kötelek önkéntes vállalása sem jelenti azt, hogy az alperes által meghatározott, a beosztástól eltérő többletfeladatok ellátásáért ne járna ellentételezés. Mindez a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozza. Ezen jogszabályhely szerinti konjunktív törvényi feltételek fennállását alaposnak találta, figyelemmel arra, hogy a felperes a peresített időszakban nem eseti jelleggel, hanem minden szolgálati napján, munkaidejének túlnyomó részében a munkaköréhez nem tartozó járőrfeladatokat, TIK küldéseket hajtott végre, illetve olyan feladatok ellátására kötelezték, melyek a működési körzetén kívül estek. Ezáltal a kereseti kérelemben megjelölt 75%-os mértéket is megalapozottnak találta, figyelemmel arra, hogy a felperes folyamatosan, munkaidejének nagy részében (kb. 80%) a saját beosztásához nem tartozó többletmunkát látott el, ezen túlmenően tilalmazott feladatokat is végzett. Miután a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára alapított megbízási díj igényt megalapozottnak találta, így a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjára alapított jogcímet nem vizsgálta.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[4] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete sérti a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdésében, a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és c) pontjában, a KMB Szabályzat 21., 22. és 24. pontjában, valamint az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenységirányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 46/A. pontjában foglaltakat. Ezen felül jogszabálysértő módon, tévesen értelmezte a 2022. augusztus 12-től hatályos KMB Szabályzat 21., 37/B, 62/D, valamint 50. pontjában írtakat. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásban és az indokolásban is helytelen következtetésre jutott. A Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a felperes sajátos szolgálati jogviszonyából adódóan a szolgálatából fakadó köteleit – a rendvédelmi szerv rendeltetés szerinti feladatainak megvalósítása érdekében – önkéntes vállalás alapján élethivatásként, szigorú függelmi rendben, akár életének és testi épségének kockáztatásával és egyes alapjogai korlátozásának elfogadásával köteles teljesíteni, amely kötelezettségből fakadóan el kell látnia minden, számára jogszerűen meghatározott feladatot. Hangsúlyozta, hogy – az ítéleti megállapítással szemben – a felperes a Hszt. 71. § (5) bekezdésében meghatározott módon nem láthatta el a megbízást eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, mivel egy ember egyszerre egy időben nem tud két feladatot ellátni. A felperes ezért felváltva végezte a körzeti megbízotti feladatait és a járőrszolgálat ellátását, így nem lehetett szó többletfeladat elvégzéséről. Kitért arra is, hogy a felperes által hivatkozott, ideiglenesen megüresedett vagy betöltetlen szolgálati beosztások nem kerültek konkretizálásra, és valamennyi felperesi többletfeladathoz hozzárendelésre (illetve bizonyításra), így a státuszok huzamos

betöltetlenségéből nem következik okszerűen a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállása. Azt is kiemelte, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítása a rendőrkapitányság illetékességi területére kiterjesztette a körzeti megbízottak egyes feladatait, így a körzeti megbízotti feladatellátás, valamint ezzel összefüggésben a működési körzet fogalmának értelmezése megváltozott. A felperes azon hivatkozása nem megalapozott, hogy az utasítás ilyen jellegű módosítása ellentétes a Hszt.-vel és a BM rendelettel, miután egyik jogszabály sem határozza meg az egyes beosztások tartalmát.

[5] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte, melynek összegét 15.000 forintban jelölte meg. Érvelése szerint az alperes Hszt. 13. §-ára alapított hivatkozása a felperes szolgálati jogviszonyának sajátos jellegére nem rontja le a megbízási díjra jogosultságát, mint a felperes jogviszonyának másik tartalmi elemét. Nem vitatta, hogy egy ember egyidejűleg nem tud két feladatot ellátni, azonban a felperes esetében annak van jelentősége, hogy a körzeti megbízotti beosztás havi ellátása mellett, az alól nem mentesítve, azzal párhuzamosan látta el a járőrszolgálatot. Kiemelte, a következőkes bírói gyakorlat szerint a munkáltató csak egy adott beosztáson belül határozhatja meg a munkaköri feladatokat. Összességében nem vitatottan a felperes a körzeti megbízotti működési körzetén kívül is látott el rendszeresen rendőri feladatokat, jellemzően járőrszolgálatot; így a járőrszolgálat ellátása, de különösen annak működési körzeten kívül végzése nem tartozhat a körzeti megbízott feladatkörébe. Az alperes különleges jogrendre, fokozott ellenőrzésre hivatkozásai téves és okszerűtlen álláspontot képviselnek, miután a különleges jogrend és a fokozott ellenőrzés sem ad általános felhatalmazást arra, hogy a körzeti megbízottat ennek időszaka alatt tartósan és bármilyen feladatra elvonják a működési körzetéből. Hangsúlyozta, hogy a felperes ellátandó feladataira vonatkozó általános alperesi hivatkozások konkrétan nem beazonosíthatók; ugyanakkor nem vitatta az F/4. szám alatt csatolt kimutatását, és az általa személyesen elmondottakat.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[6] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[7] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést, ekként az elsőfokú bíróság által megállapított összezszerűséget nem vitatta, így azt az ítéltábla sem érintette, ebben a körben vizsgálódnia nem kellett. Figyelemmel volt arra is, hogy az egyes ORFK utasítások (KMB Szabályzat, TIK utasítás) szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok, ám nem jogszabályok, azoknak a fellebbezésben felsorolt pontjai megsértésére történő hivatkozás önmagában a fellebbezésre nem adott alapot (Kp. 99. § (1) bekezdés). Az alperes fellebbezésében kizárólag anyagi jogi jogszabálysértéseket jelölt meg, és fellebbezéséből kitűnően is valójában az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. Mindez azt jelenti,

hogy az ítéltábla az alperes fellebbezését kizárólag az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyíték értékelés mellett vizsgálhatta. Ekként a jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket felhívta, azokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – a jogi indokolás kiegészítése mellett – egyetértett. A fellebbezésben előadottakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[8] A másodfokú bíróság előjáróban – a KMB Szabályzat módosításával nem érintett időszakra vonatkozóan – leszögezi, hogy a kialakult bírói gyakorlat az alperes által kifogásolt, fellebbezéssel érintett kérdésekben már állást foglalt, így arról is, hogy az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával kizárólag az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített, egyúttal a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás, ily módon munkakörének kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. A rendvédelmi szerveknél, így az alperesnél ellátandó beosztások kógenssek, azok szervezeti hierarchiája, besorolása jogilag rendezett; ezen túlmenően a KMB Szabályzat, valamint a járőrszabályzat rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a körzeti megbízotti feladatok és a járőrfeladatok ellátása elválik egymástól. Ezért az elsőfokú bíróság a 2021. július 1. és 2022. augusztus 11. közötti kereseti időszak vonatkozásában helytállóan állapította meg, hogy a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok nem a felperes kinevezése szerinti beosztásához tartozóak voltak.

[9] A KMB Szabályzat 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési idejének legalább 70%-ban közterületi tevékenységet kell ellátnia, ugyanakkor az alperes értelmezésével ellentétben nem bármely közterületen, hanem saját működési területe közterületén; a közterületi szolgálat egyébként sem feleltethető meg a járőrszolgálatnak. Mindezekon felül a módosítás előtti KMB Szabályzat 24. pontja nem tette a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, csupán annak lehetőségét teremtette meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen. A KMB csoport létrehozása a KMB Szabályzat 3/d. és 15. pontjában foglalt szabályozásból következően nem jár azzal a következménnyel, hogy a körzeti megbízott eredeti működési körzete megváltozna, az a KMB csoport működési körzetével kibővülne. A körzeti megbízotti csoport létrehozásának a célja, továbbá annak megítélése, hogy mely feladatok ellátása tartozik a felperes körzeti megbízotti beosztásához és melyek haladják meg azt, olyan kérdés, amelynek jogértelmezését a Kúria már elvégezte; ezen álláspontjától a másodfokú bíróság eltérni nem kíván. A Kúria a körzeti megbízott által működési körzetén kívül végzett járőri feladatokkal összefüggésben több határozatában kimondta: amennyiben a körzeti megbízott hosszabb időszakon át, rendszer szintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízotti működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többlétszolgálatnak minősül, így annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.176/2021/4., Kf.VII.45.184/2021/4.). Az elsőfokú bíróság ezzel egyezően helytállóan mutatott rá, hogy a KMB Szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti

megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítéssel hajthat végre. Ebből az következik, hogy amennyiben ettől eltérően teljesíti a járőri feladatokat, megbízási díjra jogosult. Lényeges azt is hangsúlyozni, az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, és az utasítási jog milyen állományi körre vonatkozik, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont szerinti ellentételezésre jogosult-e.

[10] Az alperes alaptalanul hivatkozott a Hszt. 13. §-nak a sérelmére. Bár a Hszt. 13. § (2) bekezdése a szolgálati jogviszony sajátos jellegével összefüggésben valóban kimondja, hogy a hivatásos állomány tagja a szolgálati jogviszonyból fakadó köteleit önkéntes vállalás alapján teljesíti, ez azonban nem zárja, nem is zárhatja ki a Hszt. 71. §-ának alkalmazását, ha annak feltételei fennállnak. A Hszt. 13. § (1) bekezdése értelmében a szolgálati viszony részese az állam nevében eljáró rendvédelmi szerv is, amelyet a szolgálati viszonyra vonatkozó szabályban és más jogszabályban meghatározott kötelezettségek – így a Hszt. 51. §-ában foglaltak – szintén terhelik, e rendelkezés tehát a felperesi igény alaposságát nem rontja le. A kötelelem önkéntes teljesítésének szabálya nem ellentétes a többletfeladatok ellátásáért járó megbízási díj szabályával, mivel az önkéntes teljesítés nem jelent szükségszerűen ellentételezés nélküli feladatellátást. A peradatok szerint az alperes nem vitatta, hogy a felperes körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívül járőrfeladatokat, valamint egyéb feladatokat is rendszeresen ellátott. A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Az alperesnek ez a joga azonban nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett, az alól nem mentesítve végzi, ezért a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[11] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban kimondta továbbá, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat ellátása okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben az adott szolgálati beosztás mellett, az alól történő mentesítés nélkül rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. Ebből következően megalapozatlan volt az arra történő alperesi hivatkozás, hogy különböző feladatok egyidejű ellátásának lehetetlensége kizárja a többletfeladatok díjazását, továbbá a magasabb besorolású és magasabb képesítési követelményeknek megfelelő körzeti megbízotti szolgálati beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg olyan magasabb felelősségi kör, amely a Hszt. 71. §-a szerinti megbízási díjra való jogot megalapozná. Az ugyanis, hogy a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatokon túl elvégzett, másik beosztáshoz tartozó további tevékenység magasabb felelősségi körbe tartozik-e, nem a helyettesítési díjra való jogosultság, hanem annak legfeljebb a mértéke megítélésénél vehető figyelembe.

[12] Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem visszatérő (napi) rendszerességgel látta el, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozóak. Miután a felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzetén kívüli járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzetén kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többtevékenysége ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot. A Kúria e tekintetben kialakított gyakorlatát az ítéletábra szintén irányadónak tekintette (Kf.VII.45.184/2021/4., Kf.VII.45.176/2021/4.).

[13] A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezései alapot teremtettek a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére. Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), mint központi államigazgatási szerv vezetője a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a BM rendelet 2. számú mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör feladatainak ellátását, csupán részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében - a 25. pontban tett kivétellel -, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a járőrszabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztingúciót a KMB Szabályzat 2. pont aa) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenek. Ennél fogva a munkáltató a BM rendelet 1. § a) pontja és 2. számú melléklete 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a BM rendelettel [Alaptörvény T cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri,

járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoport körzetnek semmiféle szerepe nincs, a csoport körzet funkciója csak a 2. pont a) alpont szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében – a Hszt. és a BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát.

[14] Ily módon az elsőfokú bíróság a teljes kereseti időszak – így a KMB Szabályzat módosításával érintett kereseti időszak – vonatkozásában is helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[15] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[16] A pervesztes alperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a jelen ügyre alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez igazodó és a jogi képviselő által kifejtett érdemi munkával arányosan számított, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére, annak figyelembevételével, hogy a másodfokú bíróság a felperes által megjelölnél magasabb perköltséget nem állapíthatott meg.

[17] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket (44.061 forint) a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[18] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[19] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2025. november 4.

dr. Németh Andrea s.k.	dr. Kinyó Krisztina s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke, előadó bíró	bíró	bíró